

Vergaderjaar 2021–2022

32 813

Kabinetsaanpak Klimaatbeleid

Nr. 918

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 18 november 2021.

De wens om over de voorgenomen voordracht voor de vast te stellen ministeriële regeling nadere inlichtingen te ontvangen kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden van de Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 12 januari 2022.

De voordracht voor de vast te stellen ministeriële regeling kan niet eerder worden gedaan dan op 13 januari 2022 dan wel binnen veertien dagen na het verstrekken van de in de vorige volzin bedoelde inlichtingen.

Bij de termijnen is rekening gehouden met de recesperiode van de Tweede Kamer.

BRIEF VAN DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN EN KLIMAAT

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 18 november 2021

In de Comptabiliteitswet 2016 is bepaald dat subsidieregelingen een vervalttermijn van maximaal vijf jaar bevatten. De subsidiemodule Indirecte Kostencompensatie ETS (IKC ETS) zal per 31 december 2021 vervallen. Bij Miljoenennota 2022 is budget voor subsidiejaar 2022 aangekondigd, hetgeen verlenging van deze module vereist. Alleen voor het eerste jaar is budget vrijgemaakt. Het besluit over wat er gebeurt met IKC ETS in de jaren daarna is aan het nieuwe kabinet. Om te voorkomen dat bij een later besluit tot meerjarige verlenging opnieuw het traject voor verlenging van de IKC-ETS-regeling moet worden doorlopen, wordt de regeling met vijf jaar verlengd tot 1 januari 2026¹. Openstelling van de subsidiemodule in de jaren na 2022 blijft daarbij afhankelijk van besluitvorming over het al dan niet meerjarig verlengen van de IKC ETS.

De subsidiemodule is in 2017 positief geëvalueerd, waarover uw Kamer per brief van 21 december 2017 is geïnformeerd.² Deze beleidsevaluatie en het voortduren van het daarin beschreven risico op *carbon leakage*, vormt de basis voor de verlenging van de subsidiemodule. De hier voorgestelde verlenging van de vervaldata van de subsidiemodule is daar de uitwerking van.

De subsidieregeling Indirecte Kostencompensatie ETS

Europese elektriciteitsproducenten zijn onder het ETS verplicht om voor hun CO₂-uitstoot emissierechten aan te kopen. De kosten hiervan berekenen ze door in de elektriciteitsprijzen. Europese bedrijven krijgen hierdoor te maken met hogere elektriciteitskosten. Zij kunnen hierdoor een concurrentienadeel ondervinden, indien zij concurreren met ondernemingen uit landen buiten Europa die geen hogere elektriciteitsprijzen kennen als gevolg van een emissiehandelssysteem. Dit brengt het risico

¹ Raadpleegbaar via www.tweedekamer.nl

² Kamerstuk 30 196, nr. 569

op *carbon leakage* met zich mee. Dit is het risico op het weglekken van productie en CO₂-emissies naar landen buiten Europa waarbij CO₂ niet of niet in dezelfde mate wordt beprijsd. Om deze *carbon leakage* te voorkomen, worden bedrijven uit enkele specifieke sectoren, waar het risico op *carbon leakage* speelt, gecompenseerd voor de indirecte ETS-kosten die zij maken bij hun productie – de indirecte kostencompensatie ETS.

Op 21 september 2020 presenteerde de Europese Commissie nieuwe richtsnoeren betreffende bepaalde staatssteunmaatregelen in het kader van het systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten na 2021.³ Deze richtsnoeren bepalen onder meer de voorwaarden waaronder de indirecte kostencompensatie ETS gegeven mag worden. Het Ministerie van Economische Zaken en Klimaat werkt momenteel aan een voorstel voor wijziging van de IKC-ETS-module.

Mede namens de Staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat,

De Minister van Economische Zaken en Klimaat,
S.A. Blok

³ Mededeling van de Commissie, *Richtsnoeren betreffende bepaalde staatssteunmaatregelen in het kader van het systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten na 2021*, C(2020) 6400 final, 21 september 2020.